

BOŽJA BESEDA

Leto 2014 Letnik 65 Okt/Nov/Dec

PREBUDITE SVET!

Leto posvečenega življenja

30. nov. 2014 - 2. feb. 2016

Wake up the world!

*Year of
consecrated life*

The Word of God Božja beseda

Slovenian Religious quarterly
October-November-December
Trimesečnik izdajajo Slovenski
misijonarji (Lazaristi) v Torontu

Uredništvo in uprava:
739 Brown's Line
Toronto, Ont. Canada
M8W 3V7
Tel.: (416) 255-2721

Glavni urednik in upravnik:
Toni Burja CM
e-mail: antonioburja@rogers.com

Tiska: Golla Graphics Inc.
Etobicoke, Ontario, Canada
Tel.: (416) 621-5945

Poverjeniki:

Montreal: Rev. Franc Letonja CM
3470 Blvd. St. Joseph,
Montreal, Que., H1X 1W6
Tel.: (514) 254-8286

VSEBINA

Iz koledarja

Pismo papeža Frančiška . . .	97
Zahvala g. Petra Opeke . . .	99
Zahvala s. Dorice Sever . . .	100
Zahvala p. Podgrajška . . .	102

Svetovni drobiž 103

Od Atlantika do Pacifika

Iz Brezmadežne	107
Pri Mariji Pomagaj	108
Iz Montreala	113
Iz Hamiltona	116
Baragovi dnevi	118

Zahvale 121

Voščila 124

Za dobro voljo 136

Letna naročnina: \$28.00

Posamezna številka: \$7.00

ZDA \$35.00 kan. dol. *

EU in DRUGOD \$43.00 kan dol. *

* Menjavo denarja
preračunajte sami

7. junij 2015, Procesija sv. Rešnjega Telesa na Slov. letovišču

5. in 6. september 2015, Baragovi dnevi v Clevelandu, Ohio

12. september 2015, Romanje v Midland

Pismo papeža Frančiška ob začetku leta posvečenega življenja

Prebudite svet! To je spodbuda, ki jo vsebuje pismo papeža Frančiška, naslovljeno na vse posvečene osebe. Pismo našteva cilje, pričakovanja in obzorja te pobude. Navdihuje pa se pri smernicah, ki jih je sv. Janez Pavel II. zapisal v posinodalni apostolski spodbudi Posvečeno življenje. Ta je izšla leta 1996.

Cilji leta posvečenega življenja

Papež Frančišek tako posvečenim osebam nakaže tri prednostne cilje. V osnovi vseh treh je želja, da bi uresničili svojo poklicanost. **Prvi cilj** je »*gledati na preteklost s hvaležnostjo*«. Zavedati se svoje zgodovine je nepogrešljivo, da bi lastno identiteto ohranjali živo, okrepili edinost družine in občutek pripadnosti njenih članov. In prav tako, da ne bi zapirali oči pred nedoslednostjo, ki je sad človeške slabotnosti in morda tudi pozabe nekaterih bistvenih vidikov karizme. **Drugi cilj** je »*živeti sedanost z navdušenjem*«. Le-to je pravzaprav naravna posledica ponovnega odkritja lastnega izvora. Zaobjema pa tudi življenje po evangeliju v polnosti in v duhu občestva. Evangelij mora biti 'priročnik' za vsakdanje življenje in za odločitve, ki so jih posvečene osebe poklicane sprejeti. **Tretji cilj** pa je »*sprejeti prihodnost z upanjem*«. Posvečene osebe se ne smejo prestrašiti številnih težav, s katerimi se srečujejo v življenju, začeni s krizo duhovnih poklicev. Prav v negotovosti se uresničuje upanje, ki je sad vere v Gospoda, ki ponavlja: »*Ne boj se, jaz sem s teboj.*« Ne popustite skušnjavi številik in učinkovitosti, še manj pa skušnjavi, da bi se zanašali izključno na lastne moči, tako papež Frančišek opozarja posvečene osebe. Zlasti mlajše med njimi pa spodbuja, naj bodo v tem letu protagonisti dialoga s starejšo generacijo. Njene izkušnje in modrost jih lahko obogatijo, sami pa ji lahko med drugim ponudijo zagon in svežino svojega navdušenja.

Pričakovanja papeža Frančiška

Domišljija dejavne ljubezni ne pozna meja. Potrebuje pa navdušenje, da lahko prinaša evangelijskega duha v kulture in najrazličnejša družbena okolja. Znati posredovati radost in srečo vere, živete v skupnosti, zaradi sposobnosti privlačnosti, omogoči rast Cerkve. Ko papež Frančišek opisuje svoja pričakovanja, izpostavlja predvsem željo, da bi Cerkev znala pokazati radost in srečo, ki izhajata iz Boga. Prav pričevanje bratske ljubezni, solidarnosti in medsebojne delitve, kar v bistvu pomeni življenje po evangeliju, daje Cerkvi veljavo.

Cerkev mora nadalje biti tudi »kovačnica prerokov«. Preroštvo je tisto, kar zaznamuje posvečeno življenje. To mora »prebuditi svet«, spodbuja papež Frančišek. Preroki od Boga sprejmejo sposobnost opazovanja zgodovine, v kateri živijo, in interpretacije dogodkov. Razkrivajo zlo greha in krivice, ker so svobodni in ne odgovarjajo drugim gospodarjem, ampak samo Bogu.

Pismo papeža Frančiška v nadaljevanju poudarja, da ne pričakuje, da bi posvečene osebe ohranjale pri življenju »utopije«. Vseeno pa morajo znati ustvarjati »drugačen prostor«, kjer se živi evangelijsko logiko podarjanja, bratstva, raznolikosti, medsebojne ljubezni. Biti morajo »strokovnjaki občestva«. Idealen kraj, kjer se to lahko uresniči, so prav skupnosti, katerim pripadajo. Papež Frančišek glede tega izraža tudi željo, da bi bilo leto posvečenega življenja priložnost za vedno tesnejše sodelovanje med različnimi skupnostmi na področjih sprejemanja beguncev, bližine ubogim, oznanjevanja evangelija, ustvarjalnosti katehez, navajanja na molitveno življenje.

Obzorja

V pismu, namenjenem posvečenim osebam, sveti oče ne pozablja na pomembno vlogo laikov, ki si z njimi delijo iste ideale, duha in poslanstvo. Leto posvečenega življenja namreč zadeva celotno Cerkev. Laike papež Frančišek zato spodbuja, da bi to pobudo sprejeli s celotno »družino« in tako skupaj rastle ter odgovorili na klice Svetega Duha v današnji družbi. Sveti oče se nato obrača tudi na posvečene osebe in člane bratstev ter skupnosti drugih Cerkva. Spominja na skupno dediščino meništva in spodbuja srečanje različnih izkušenj. Ekumenizem posvečenega življenja je lahko v pomoč na bolj prostrani poti naproti edinosti med vsemi Cerkvami. Zadnja spodbuda v besedilu pa se nanaša na brate v škofovstvu. Ti naj bodo skrbni, da v svojih skupnostih podpirajo različne karizme, pomagajo naj jim pri razločevanju, blizu naj jim bodo z nežnostjo in ljubeznijo. Predvsem pa naj Božje ljudstvo učijo o vrednosti posvečenega življenja, in sicer tako, da se bosta v Cerkvi svetili njegova »lepota in svetost«.

Vir: Radio Vatikan

Obilni sadovi skupnega dela

Dragi slovenski prijatelji!

Na misijonsko nedeljo smo v našem združenju Akamasoa pripravili zahvalno sveto mašo ob 25-letnici dela med najbolj revnimi brati in sestrami, nato pa veliko rajanje tisočev otrok, ki so se rešili iz smetišča in s ceste. Z veseljem smo se spomnili vseh vas dobrotnikov v Sloveniji in po svetu, ki ste nam omogočili, da smo ustvarili "oazo upanja in Božje ljubezni" sredi gorja in hudega trpljenja.

Najhujše bolečine in drame so za nami. Kraj, ki je bil poln nasilja in izkoriščanja, se je spremenil v kraj molitve in hvaljenja Božje ljubezni s tisočimi otroci, ki danes živijo v čistih in lepih domovih. Danes je naše prvo prizadevanje usmerjeno v to, da bi tem 12.000 otrokom, ki so se rešili smrti in vsega hudega, omogočili bolj dostojno življenje in jim v srca vsadili vero, upanje in ljubezen. Posredovali smo jim evangeljskega duha, ki nam pravi: "Če so drugi imeli usmiljenje do tebe, tudi ti imej usmiljenje do drugih, če so tebi pomagali, tudi ti pomagaj."

Božja ljubezen se mora vedno podarjati rodovom po vseh državah na svetu. Kristusov evangelij živi v nas, zato se mora oznanjati in deliti tam, kjer so trpljenje, tema in brezupnost. Z nami so bili na praznovanju še drugih 25.000 ljudi, ki so iz teme prišli v luč, iz trpljenja in zaostalosti v napredek in iz žalosti v veselje. Vsako nedeljo, ko obhajamo sveto evharistijo v našem misijonu, doživljamo veselje evangelija, ki že raste na dobri zemlji in tudi v srcih naših bivših brezdomcev, ki zdaj živijo v srečnih družinah.

Dragi prijatelji misijonarjev v Sloveniji in po svetu, vedite, da ste bili zelo prisotni med nami. Močno smo bili povezani v molitvi in skupaj se zahvaljevali Gospodu za vse dobrote in pomoči, ki smo jih prejeli od naših bratov in sester iz vseh krajev Slovenije in tujine! Naj nas Kristusov Duh, ki je ogenj, poživlja tam, kjer živimo, delamo in molimo, da bi povsod čutili prisotnost Božje ljubezni, ki vse premaga in prenovi po Božji volji!

Prejmite lep pozdrav z Madagaskarja!

Pedro Opeka CM

Nocoj je sveta, sveta noč

*Po zvezdah velikih jo slutim,
nocoj je svetla, svetla noč,
v ledeni samoti jo čutim.*

p. Cukale SJ

Ta poezija me je nagovorila sedaj, ko smo blizu božiču ... pove nam, da je življenje sveto in svetlo.

Bog prihaja, živi z nami na tej zemlji, kjer postavi šotor svoje prisotnosti. On sam je postal kraj srečevanja s človekom, ima čuteče srce, se izenači z nami in spreminja naš planet v Novo Zemljo.

On sam z leti spreminja našo zavest in zavedanje, da nam je vse podarjeno in da smo odgovorni za dar, ki ga prejemo. To seveda ni lahko v svetu, ki ga zaznamujejo dobre in slabe stvari, rasna razlikovanja, zloba, revščina, nasilje in vojne... Dejstvo katerega se lahko veselimo je vera, da je ON z nami, prisoten v naši zgodovini in nam na ta način pokaže svojo usmiljeno naklonjenost, polno ljubezni do vsega, kar je ustvarjeno.

Od tod prihaja veliki dar Betlehemskega Otroka, prinaša nam duhovno moč, ki nam pomaga, da se ne pogreznemo v svojo nemoč, obup in žalost, saj je njegova moč tista, ki ogreva in preoblikuje naša srca.

Rojstvo Božjega Sina se razodeva kot ponižen pristop do vsega kar je majhno, nepomembno, skrito.

Zato smo povabljeni k služenju vsakemu človeku. V tem božičnem času naj bi spoznali v obrazu naših bližnjih, posebno v obrazih najslabotnejših, podobo Jezusa, ki je ikona (sveta podoba) Božje Ljubezni.

Življenje v mojih misijonih (Arviat, Whale Cove) je bilo zaznamovano predvsem s poučevanjem naših katehistov in laičnih pastoralnih delavcev. Po triletnem študiju so prejeli iz rok našega škofa dokument, ki jim daje možnost pastoralnega dela v misijonih, kjer ni stalnega duhovnika.

S tem je moje delo v Arviatu končano. Prišel bo misijonar, ki je po narodnosti Poljak in bo nadaljeval delo v župniji.

Škof in moja provincialna predstojnica me pošiljata v misijona Whale Cove (Kitov Zaliv) in Chesterfield Inlet (Igluligaarjuk), kjer bom nadaljevala moje misijonsko poslanstvo. Veselim se tega, ker bom lahko živela bolj umirjeno in kontemplativno prisotnost.

Najlepše doživetje leta, ki se izteka, je bilo zame romanje v Baragovo deželo. Slovenci iz obeh naših župnij v Torontu so me povabili. Imela sem privilegij spremljati naše rojake na poti, rasti z njimi v občudovanju in spoznavanju svetniškega škofa Friderika Barage. Priti iz Severa Kanade v Toronto je velika sprememba, ne samo finančno, ker potovanje veliko stane... priti iz tihega sveta, kjer skoraj ne vidiš množic, v avtobus, kjer si 4 dni blizu 47 romarjem, te popolnoma spremeni. Z njimi začutiš korenine vere, domovino, prijateljstvo, plemenito bližino in veselje. Podarjeno ti je nekaj, kar ti nihče v misijonu ne more dati. Zato sem hvaležna našim ljudem, ki so me v teh dneh razvajali in evangelizirali.

Spoznavati škofa Barago v okolju in deželi, ki mu je postala dom, odkrivati in vstopati v njegove samotne lesene cerkvice, ki so se ohranile do danes, spoznavati to, kar je on gledal, cenil in ljubil, vse to je pripomoglo tudi k temu, da smo imeli možnost spoznati njegovo duhovnost.

Njegovo prvo pastoralno pismo, ki ga je napisal svojim "duhovnim otrokom bele rase in ljubljenim indijancem", nam daje čutiti odgovornost in pastoralno skrb očeta, katerega prevzema ljubezen do Boga in želja, da bi vsak njemu zaupan vernik, živel resno krščansko življenje, izpolnjeval zapovedi, posebno zapoved Ljubezni in tako rasel v katoliški veri.

Vera, češčenje, spostovanje in ljubezen so 4 temeljne ideje, ki jih škof Baraga obsežno razlaga z željo, da bi se zavedali, kako je Bog ustvaril vse za nas, nas same pa je ustvaril zase.

Bog si želi srce vsakega človeka, nič več in nič manj. Vera, katero spremljajo dobra dela, spoštljivo vedenje v vsakem trenutku, ker je Bog vedno prisoten.

Lepo je bilo odkrivati lokalno cerkev v Marquettu, spoznati, kako si duhovniki te skofije želijo njegove beatifikacije in kako so pripravljene živeti

s. Dorica Sever, Frančiškanka Marijina Misijonarka

isto duhovnost, čeprav v spremenjenih razmerah.

Blagoslov nove kapelice, v kateri počiva je bil preprost. "Samo eno je potrebno". Ljubiti vse, kar Bog ljubi in Njega v vsem, kar nosi pečat Njegove Ljubezni.

Najbolj pomembne stvari v življenju so najbolj preproste ... To spoznamo kadar se zavedamo iluzij in pričakovanj, ki nam jih narekuje naša sebičnost... potem nam lahko spregovori naš največji misijonar, ki je v mrazu in popolnem predajanju samega sebe drugim, našel notranji mir in srečo, ki ju svet ne more dati.

Naj nas vse v novi prihodnosti vodi njegov zgled. Hvala vam za molitev in pomoč. Rada se vas spominjam in vas prisrčno pozdravljam.

s. Dorica Sever FMM, božič 2014

Mize in stoli - lesena oprema šole v Malaviju, za katero se p. Lojze zahvaljuje

Dragi dobrotniki!

Na tej sliki se vidijo sadovi vaše darežljivosti, ki ste jo lani (marca 2013) pokazali na misijonski tomboli, ko ste svoje darove namenili za razredno pohištvo naše nove gimnazije v Malaviju.

*Še enkrat, iskreno hvala za vašo prijazno podporo.
Dobri Bog naj vam vašo dobroto obilno poplača!*

Blagoslovljene praznike in srečno leto 2015.

p. Lojze Podgrajšek DJ

Svetovni drobiž

Vir: Revija 'Ave Maria', Lemont

Ljubljana • Na god sv. Frančiška, 4. oktobra 2014, je apostolski nuncij Juliusz Janusz razglasil imenovanje novega ljubljanskega nadškofa in metropolita. To je dotedanji frančiškanski provincial **p. Stane Zore**. Rojen je bil 7. septembra 1959 v Znojilah, župnija Sela pri Kamniku. Bogoslovje je študiral v Ljubljani in diplomiral na Teološki fakulteti. Frančiškanski habit je oblekel 1. septembra 1977, slovesne zaobljube je naredil 4. oktobra 1984, mašniško posvečenje je prejel v Ljubljani 29. junija 1985. Do dneva točno 30 let po slovesnih zaobljubah je bil imenovan za ljubljanskega nadškofa in metropolita. Bil je kaplan v Šiški, in rektor svetišča na Sveti gori in na Brezjah ter magister novincev. Za provinciala slovenske frančiškanske province Sv. Križa je bil izvoljen prvič leta 1998 za šest let, drugič pa leta 2010. Škofovsko posvečenje je prejel v ljubljanski stolnici v nedeljo, 23. nov. 2014.

Svet • Po svetu živi okoli 900.000 članov moških in ženskih katoliških redov. Mednje sodi tudi skoraj tretjina izmed 415.000 katoliških duhovnikov. Več kot dve tretjini redovnih članov je žensk. Predvsem ženski redovi pa zlasti v zadnjih letih najhujše občutijo opazno pomanjkanje duhovnih poklicev. Tako v moških kot tudi ženskih redovih zato enega izmed večjih problemov

predstavlja visoka povprečna starost.

Vatikan • V nedeljo, 28. septembra, je papež na Trgu svetega Petra sprejel ostarele z vsega sveta. Srečanje je imelo vodilo "*Blagoslov drugega življenja*". Osrednji dogodek je bilo evharistično slavlje, ki ga je vodil papež Frančišek. Srečanje je organiziral papeški svet za družino, z njim pa želi ozavestiti pomen starejših ljudi v družbi in Cerkvi. Srečanja se je udeležil tudi zaslužni papež Benedikt XVI.

Rim • Pojasnjena je skrivnost o izvoru babice papeža Frančiška po materini strani. To je bila leta 1887 v severnoitalijanskem kraju Cabella Ligure rojena Maria Gogna, mati Marie Elene Bergoglio, ki se je leta 1935 v Argentini poročila z železničarskim uslužbencem Josejem M. F. Bergogliom, sedanji papež Frančišek je bil njen prvorojenec izmed petih otrok.

Berlin • Nedeljski "*pohod za življenje*" skozi središče mesta je podprl tudi papež Frančišek. V pismu je pozval, da naj bo "*kultura življenja še naprej doma tudi v Nemčiji*".

Vatikan • Strokovnjak za islam p. Samir Khalil Samir je za Radio Vatikan povedal, da grozovita dejanja pripadnikov Islamske države pomenijo najnižjo točko v zgodovini islama. Potrebna so odločnejša stališča imamov islamskega ljudstva.

Dunaj • Središče Savdske Arabije za medverski in medkulturni dialog je ostro obsodilo nasilje terorističnih

milic Islamske države. Očitno je, "da ne govorijo v imenu islama". Nasilna dejanja veliko bolj kažejo na to, da nima pritlehna ideologija nič skupnega s pravo vero. "Dejanja Islamske države obsoja in bo obsojala večina muslimanov kot tudi islamskih avtoritet."

Abuja • Nigerijski dnevnik This Day je poročal, da je doslej iz severovzhodne nigerijske zvezne države Borno pred nasiljem teroristične skupine Boko Haram na jug pobegnilo najmanj 90.000 katoličanov. Med njimi tudi 20 duhovnikov. Teroristi so izropali 14 župnij.

Abuja • Škofija Yola na severovzhodu Nigerije zaradi ofenzive islamistične teroristične milice Boko Haram zapira vse misijonske šole in semenišče. Ukrep je pojasnil škof Stephen Dami Mamza: »Položaj v škofiji je zelo napet, prebivalci evakuirajo svoje bližnje. Bojijo se, da bodo v mesto vdrla teroristi Boko Harama.«

Hong Kong • Nekdanji nadškof v tem mestu, kardinal Joseph Zen Ze-kuiun, v pogovoru za Corriere della Serra papežu Frančišku odsvetuje, da bi obiskal Kitajsko, ker bodo "manipulirali z njim". Namesto da bi se srečal "z nekaterimi pogumnimi kristjani", se bo lahko sestal le z nezakonito postavljenimi oziroma s tremi od Svetega sedeža izobčenimi škofi, ki mu jih bo predstavilo komunistično vodstvo. Na Kitajskem "ni sledu o dialogu" med Pekingom in Rimom, papežu zvesti škofje pa so "sužnji".

Rim • Predsednik Italijanske škofovske konference kardinal Angelo Bagnasco je Evropski zvezi na zasedanju njenega stalnega sveta očital,

da je odpovedala glede politike do beguncev. Kljub pogumnim ukrepom pomoči je letos v Sredozemskem morju utonilo 1.800 beguncev. Ob tem se moramo vprašati: »Kje je Evropa?«

Innsbruck • Škof Manfred Scheuer in direktor Karitas Georg Schärmer sta v pismu prosila vse župnike in druge odgovorne osebe po župnijah pa tudi redovne skupnosti, naj beguncem preskrbijo stanovanja. Teh primanjkuje okrog tristo. Prošnjo sta podkrepila z mislijo papeža Frančiška: »Najhujša bi bila globalizirana ravnodušnost.«

Dunaj • Dunajski nadškof kardinal Christoph Schönborn in predsednik Karitas Michael Landau sta prebivalce avstrijskega glavnega mesta in Spodnje Avstrije povabila k darovanju živil za tako imenovano akcijo 'Le + O' (Živila in usmeritev). Kardinal je poudaril, da je več kot milijon prebivalcev Avstrije v stiski, veliko celo v hudi stiski, zbrana živila pa bodo udejanjena ljubezen do bližnjega — "živi evangelij".

Manila • Predstavniki filipinske Karitas p. Emerson Luego je za Asia News povedal, da so na Filipinih obnovili več kot 30 cerkva in kapel, ki so bile močno poškodovane v tajfunu Haiyan novembra 2013. V njih je znova mogoče opravljati bogoslužje.

Kijev • Iz vzhodne Ukrajine prihajajo zaskrbljujoče novice, da ruski separatisti okrutno ravnajo s protestantskimi (baptističnimi) verniki: mnogi morajo zapustiti svoje domove, prisvajajo si njihove cerkve in druge stavbe, prepovedujejo jim bogoslužje. Nekateri so celo umorili.

Razlog za takšno početje je tudi prepričanje, da je protestantsko krščanstvo zahodno in nima mesta v ruskem pravoslavnem svetu. Ukrajinska baptistična skupnost šteje 2.700 župnij s 121.000 člani.

Lvov • Grkokatoliška Cerkev v Ukrajini je na škofovski konferenci predstavila izjavo voditeljem držav. V njej je prosila, naj pomagajo ustaviti prelivanje krvi v Ukrajini. Spomnili so tudi na besede papeža Janeza Pavla II., ki je v nekdanjem koncentracijskem taborišču Auschwitz-Birkenau dejal: *»Za vojno niso odgovorni le tisti, ki jo zanetijo, temveč tudi tisti, ki ne naredijo vsega, kar je v njihovi moči, da bi jo preprečili.«*

Pariz • Zaradi oboroženega ruskega poseganja na področje države Ukrajine in podpore ruskim separatistom na ukrajinskem vzhodu je francoski predsednik François Hollande ustavil izročitev prve vojaške ladje, ki so jo v Franciji zgradili za Rusijo, ki je vredna 1,2 milijarde evrov.

Rim • Nekdanji libanonski finančni in gospodarski minister *Damianos Kattar* je 17. septembra ob koncu konference Mednarodne karitas o bližnjem vzhodu v Rimu dejal, da bi obnova Sirije, če bi bilo takoj konec vseh bojev, stala 77 milijard evrov, trajala pa bi od 15 do 25 let. Potreba po človekoljubni pomoči je že tako velika, da je ni več mogoče izpolniti. V to državo pa še naprej dovažajo tuje orožje.

Bejrut/Tripolis • Simpatizerji terorističnih milic Islamske države so pomazali cerkve v Libanonu in javno zažigali krščanska in islamska zna-

menja. V Tripolisu so popacali dve cerkvi, nek moški pa je zažgal križ. Libanonski minister za pravosodje je dejal, da takšna nestrpna dejanja ogrožajo javni mir in sožitje med kristjani in muslimani.

Fulda • Nemški škofje so na zasedanju svoje konference menili, da je vojaški poseg zoper teroristično milico Islamske države (IS) neizogiben. Omejena uporaba nasilja je sprejemljiva, dokler ne bo druge boljše strategije.

Buenos Aires • Argentinska škofovska konferenca je katoličane povabila, naj ji pomagajo iskati v času vojaške diktature (1976–1983) izgignule otroke. V Argentini še vedno okrog 400 družin išče vnuke, ki so jih njihovim biološkim staršem odvzeli v času nasilja. Po ocenah poznavalcev naj bi se nasprotnikom političnega režima v času vojaške diktature v Argentini v zaporih in mučilnicah rodilo najmanj 500 otrok. Te so ločili od staršev (mater) in jih izročili posvojiteljem.

Ankara • Turški predsednik Reçep Tayyip Erdogan je papeža Frančiška 28. novembra gostil v svoji novi palači v Ankari. V njej je okrog tisoč različnih prostorov, zidava je stala dvakrat toliko, kot je bilo predvideno (pol milijarde evrov), predsednikovi nasprotniki so jo močno kritizirali, saj v njej vidijo samopašnost prvega moža Turčije.

Ankara/Tirana • Direktor turškega državnega verskega urada Ismail Palakoglu je za agencijo Anadolu povedal, da bo Turčija v albanski prestolnici zgradila največjo

mošejo na Balkanu. Imela bo štiri minarete, v njej bo prostora za 4.500 vernikov, pripadali pa ji bodo še konferenčna dvorana, razstavni prostor in muzej. Zidava nove mošeje je potrebna, ker je dosedanja veliko premajhna, saj je kar 70% prebivalcev Tirane muslimanov.

Vatikan • Svetovno znana Sikstinska kapela v Vatikanu, še posebej Michelangelove (1475–1564) umetnine, žarijo v novi osvetlitvi. Vanjo so namestili 7.000 LED-žarnic, ki so lahko prižgane tudi pri dnevni svetlobi, stroške v višini 1,9 milijona evrov pa so pokrili nemška tovarna Osram, ameriško podjetje klimatskih naprav Carrier in Evropska komisija. Michelangelove mojstrovine so bile doslej precej "temnejše", ker so bila okna zaradi njihovega varovanja pred sončno svetlobo zaprta. Sikstinsko kapelo letno obiše okrog šest milijonov turistov.

Dunaj • Kardinal Christoph Schönborn je v listu Heute odločno nasprotoval zagovornikom predloga, po katerem bi z zakonom dovolili prost dostop do marihuane in tako imenovanih 'mehkih drog', ker je v uporabo omenjenih vrst mamil "vprogramirano" seganje po trših in nevarnejših mamilih.

Vatikan • Filadelfijski nadškof Charles Joseph Chaput je v pripravi na osmo svetovno srečanje katoliških družin septembra 2015 v Filadelfiji z geslom "Ljubezen je naše poslanstvo – družina je živa" povedal, da pričakujejo 15.000 udeležencev, več kot milijon pa pri predvideni papeževi maši.

Arottenburg • Nemški kardinal

Walter Kasper, nekdanji predsednik Papeškega sveta za edinost kristjanov, je v govoru pri maši v stolnici, s katero je obhajal srebrni jubilej škofovskega posvečenja, papeža Frančiška označil za "resnični dar neba za Cerkev v tem času", saj ji prinaša zaupanje in zagon.

Washington • Pododbor za Cerkev v Latinski Ameriki pri Ameriški škof. konferenci je odobril denarno pomoč v vrednosti 1,7 milijona dolarjev za 112 projektov v Latinski Ameriki. Njegov predsednik mons. Eusebio Elizondo (pomožni škof v Seattlu) je izrazil upanje, da bo to okrepilo in opogumilo ljudi, da bodo rasli v veri in jo posredovali drugim.

Krakov • Katoliška Cerkev na Poljskem se je s spokornim bogoslužjem in javnim obžalovanjem opravičila žrtvam spolnih zlorab, ki so jih zagrešili duhovniki. »*Osramočeni in skesani prosimo za odpuščanje Boga in ljudi, ki so jih ranili duhovniki,*« je v cerkvi Srca Jezusovega v Krakovu izjavil škof iz Plocka Piotr Libera. V imenu poljskih škofov je priznal, da so ti "pogosto zanimali primere zlorabe ter jih zamolčevali, namesto da bi na proo mesto postavljali blaginjo otrok". Spokornega bogoslužja se je udeležil tudi poljski priamas nadškof Wojciech Polak.

Celovec • Tiskovni urad krške škofije je predstavil brošuro z naslovom Jakobove cerkve na Koroškem, v Sloveniji in Furlaniji. Brošura obsega 72 strani, v besedi in fotografiji ter s preglednim zemljevidom pa predstavlja 27 cerkva, posvečenih apostolu Jakobu.

Od Atlantika do Pacifika

IZ ŽUPNIJE
BREMADEŽNE,
Toronto

Namesto običajnega poročila o mnogih dogodkih, objavljamo prispevek starejše župljanke. Sicer pa moramo omeniti, da je nekaj posebnega bil obisk upokojenega ljubljanskega nadškofa dr. Antona Stresa, ki je vodil duhovno obnovo za božič in bil na praznovanju med nami. Zelo smo mu hvaležni!

Božičnica za starejše

Na nedeljo, 21. decembra 2014 je Vincencijeva konferenca (VK) priredila srečanje za starejše župljane. Zbralo se nas je okrog 40. Najprej smo imeli litanije in blagoslov v cerkvi, potem srečanje v dvorani. Dosedanji predsednik konference g. Jože Česnik, nova predsednica ga. Majdi Rovanšek in kaplan g. Burja so s sodelavci vse organizirali in vodili. Njihovi nasmejani obrazi so kakor razsvetlili dvorano! G. Burja nam je povedal, da se g. Česnik poslavlja kot voditelj konference, po tridesetih letih nesebičnega dela in pomoči za starejše in bolnike. To je dolga doba in smo mu vsi hvaležni prav od srca, pa tudi gospe Danici, njegovi ženi, ki mu vedno stoji ob

strani in pomaga ter vsem drugim sodelavkam in sodelavcem. Kdo bi mogel prešteti obiske, srečanja, besede tolažbe in druge pomoči za vsa ta leta? Iskrena hvala g. Česnik, naj vam Bog povrne in vas drži zdravega in vedrega še naprej!

Delo g. Česnika prevzema gospa Majdi Rovanšek, ki jo lepo pozdravljamo in smo veseli, da je pripravljena prevzeti to odgovorno nalogo.

G. Burja nam je nadalje povedal, da je g. Zrnec zelo oslabil. Čeprav bi bil rad med nami, saj bi bil gotovo eden najstarejših, pa telesno ne zmore. Vsi se dobro spominjamo, kako se je g. Zrnec trudil, da je naša skupnost delovala v dobro tako Cerkve kot Slovenije in v dobro vsakega člana župnije.

G. Burja nam je povedal, da mu tudi on pomaga. Omenil je, da v starosti postajamo spet kot neboljani otroci, ki potrebujemo najbolj osnovno oskrbo. Tisti, ki ob starosti prenašamo neboljenost, moramo darovati trpljenje v Božje namene. Kateri

nam pomagajo, pa naj se spomnijo, kako je bil tudi novorojeni Jezus neboljen in potreben nege in ljubezni. Ta misel ima globok pomen: potrpljenje od strani ljudi, ki nam pomagajo ter ponižno sprejetje dejstva, da

se ne more vse vrteti prav okrog naših potreb.

Lepo število pevcev (največ pevk!) nas je razveselilo s tradicionalnimi božičnimi napevi. Sodelovali smo, kakor smo pač mogli, bolj s srcem, ker naša grla niso več kakor včasih. Prav lepa hvala celemu zboru 'Naša Pesem', da so nam darovali svoje popoldne. Potem je bil še dober prigrizek – prav spodbudno srečanje.

Pohvala velja po mojem tudi zvestemu ministrantu Tomažu Pahulje, ki že precej let pridno pomaga pri bogoslužju in mnogih prilikah. Ima pa dober zgled pri njegovem očetu Andreju, ki je v naši cerkvi organist in pevovodja, saj ga vsi poznamo. On pa tudi vedno pomaga pri ozvočenju ali kjerkoli je potrebno, na romanju v Midland ali sploh kjerkoli; pomaga še preden ga kdo prosi in tudi ne pričakuje zahvale, čeprav jo brez dvoma zasluži! Torej, iskrena hvala in vsa čast družini Pahulje.

Naš srečanje se je malo zakasnilo radi krsta, ki je sledil sv. maši albanske skupnosti. Ker sem prišla zgodaj, sem bila prisotna skoraj pri celi maši, ob koncu pa sem se zapletla v kratek pogovor s starejšim albanskim gospodom. Rekel mi je, da bi želel, da bi se mi Slovenci zavedali, kako so nam oni hvaležni, da so našli zatočišče za verske dejavnosti v naši lepi cerkvi. Jaz sem rekla, da pri tem nimam nobene zasluge, da sem pa vesela to slišati. Ko že pišem te vrstice, mi je prišlo na misel, da bi njegove besede hvaležnosti posredovala naši skupnosti – storjeno!

Hvaležna starejša župljanka

PRI MARIJI POMAGAJ v Torontu

60 let župnije (1954-2014)

Namesto običajnega poročila o mnogih dogodkih, objavljamo nekaj iz zgodovine iz župnije Marije Pomagaj.

Pomen Kolaričevega prihoda

Misijonarjenje lazaristov med imigranti v Kanadi je v skladu z mislijo in delom sv. Vincencija Pavelskega: "Oznanjati blagovest ubogim". Slovenski begunci 2. svetovne vojne so se razpršili po vsem svetu in se znašli v raznovrstni revščini. Duhovno so se izpostavili nevarnosti za svojo vero in krščansko življenje. Po Kanadi so nastajala naselja slovenskih skupnosti. Kdo je bil bolj izpostavljen najrazličnejšim nevarnostim in potreben duhovne pomoči kot ti ljudje? Naši sobratje so to uvideli, šli za njimi, prevzeli njihov novi način življenja in ostali z njimi. Tako vztrajno in požrtvovalno delujejo že več kot pol stoletja.

G. Jakob Kolarič je s svojim prihodom v Kanado (8. decembra 1948) odprl slovenskim lazaristom novo pastoralno polje – apostolsko delo med izseljenci. G. Janez Kopač pa ima zaslugo, da smo to delo obdržali.

Naj omenim nekaj prvih pomembnejših dogodkov. 5. aprila 1949 je za može in fante g. Jakob Kolarič ustanovil Društvo Jezusovega imena. 30. julija je škof Rožman prvič obiskal slovenske vernike v Torontu. Kolarič je kot medsebojno vez ustanovil me-

sečnik Božja beseda. Prva številka je izšla 20. novembra 1949. Sledjic je le dobil stalni prostor za zbiranje. 7. novembra 1949 so začeli z nedeljsko Božjo službo v cerkvi Karmelske Matere božje (Our Lady of Mount Carmel) na 184 St. Patrick Street, Toronto. Uporabljali so jo - plačevali so seveda najemnino - vse do 24. okt. 1954.

V začetku 1950 so se torontski Slovenci na treh sestankih - v januarju, marcu in aprilu - trdno odločili, da si preskrbijo lastno cerkev. Zbrali so tudi prve dolarje. Poročilo cerkvenega odbora, ki so ga na sestankih izvolili, pove, da so 6. avgusta 1950 že imeli zbranih \$9.875,00. Za gradnjo cerkve se je podpisalo 201 Slovenec.

V Torontu se je naseljevalo vedno več naših ljudi. Ob koncu leta 1952 so jih v cerkveni skupnosti našteji 770, to je 183 družin: 629 odraslih in 141 otrok pod 16. letom.

Kolarič je uvidel, da potrebuje stalnega pomočnika. Od vizitatorja v Philadelphiji je 13. junija 1951 dobil ubežnika iz kitajskih misijonov, g.

Jožeta Časla. A mož je ostal v Torontu le do aprila 1952. Kolarič ga je vrnil v Philadelphijo in zaprosil vizitatorja za g. Janeza Kopača. Tedaj sta bila že tam kitajska begunca Janez Kopač in Karel Wolbang.

Provincial Daniel Leary je Kolaričevi prošnji ugodil. V avgustu 1952 je Janez Kopač za stalno prišel v Toronto. K Slovencem v Kanado je začel zahajati tudi Karel Wolbang. V juniju 1952 je vodil zaprte duhovne vaje za žene in dekleta. 7. septembra sta oba kitajska misijonarja spremeljala romanje v Midland.

V bratskem sodelovanju

S prihodom g. Janeza Kopača je sonce slovenski skupnosti lepše zasijalo. Kopač je krepko prijel za delo. Kolarič se je nekoliko umiril.

G. Karel Wolbang se je kot član Misijonske družbe sicer vključil v ameriško vzhodno provinco, a je pogosto prihajal na pomoč sobratoma v Kanadi. V slovenskih naselbinah je prevzel skoraj vse misijone in od To-

ronta in Montreala do Winnipega v Manitobi in še proti zahodu leto za letom vztrajno misijonaril prav do leta 1959.

Kolarič in Kopač sta se že 12. oktobra 1952 poslovila od ameriških sobratov in se naselila v najeti hiši blizu cerkve Karmelske Matere Božje, na 210 McCaul St. Ameriškemu vizitatorju sta ponovno zagotovila, da želita biti pod njegovo jurisdikcijo in imeti za svojega krajevnega predstojnika hišnega superiorja družbene hiše na 131 Birchmount Rd., Scarborough (Toronto). Začela sta voditi knjigo dohodkov in izdatkov in imela skupne nabožne vaje. Na 210 McCaul St. sta torej stanovala, uradovala, imela sobo za sestanke, odprla slovensko šolo in knjižnico. Slovenska šola je začela delovati z mesecem januarjem 1953. Pouk slovenščine so imeli ob nedeljah popoldne in prav tako ve-rouk za otroke.

Nadaljevala sta s pobožnostmi, ki jih je že vpeljal Kolarič. Ustanovila sta Misijonski krožek in zavzeto skrbela za bolnike, katerih število je tedaj naraslo do deset. Izdajala sta Božjo besedo in Kolarič je obdržal uredništvo. Iz njegovega pisanja v Božji besedi veje skrb za versko in nravno življenje slovenskih priseljencev. Obiskovala sta rojake, raztresene po Torontu, in skrbela za nove prišleke. Število teh je krepko naraščalo prav do leta 1960. Pri obilni zaposlitvi jima je iz Clevelanda, Ohio, večkrat prišel na pomoč škof dr. Gregorij Rožman.

10. februarja 1953 je nadškof, kar-

dinal James McGuigan ustanovil župnijo Marije Pomagaj z uradnim imenovanjem v angleščini Our Lady Help of Christians. Potem ko so dobili izrecno dovoljenje za zidavo cerkve, so 2. decembra 1953 začeli z delom. Spodnje, kletne prostore so kmalu dogradili.

18. decembra 1953 jima je iz Philadelphije prišel na pomoč in se za stalno naselil v Kanadi brat Ciril Verdnik. Kolarič in Kopač sta ga izprosila od vizitatorja Learyja, brat Verdnik se je namreč po izgonu iz Kitajske zatekel k ameriškim sobratom vzhodne province. V Torontu je opravljaj službo zakristana, kuharja in oskrbnika. Ljudem je v potrebah in stiskah nesebično pomagal materialno in duhovno.

Prva slovenska cerkev v Kanadi

Slovenci so zemljišče za svojo cerkev kupili v februarju 1953. Začeli so graditi 2. decembra 1953. V enem letu so cerkev in pod njo dvorano zgradili in opremili. Torontski nadškof, James kardinal McGuigan je cerkev Marije Pomagaj blagoslovil četrto adventno nedeljo, 19. decembra 1954.

Cerkev Marije Pomagaj so gradila slovenska srca, slovenski žulji in darovi. Prispevali so izključno le Slovenci, ne le iz Toronta, ampak iz različnih krajev Kanade in ZDA, zlasti iz Clevelanda. Zato je prva slovenska cerkev v Kanadi resnično cerkev Slovencev, pričevanje njihove vere in ljubezni do Boga in Matere Božje. Postala je simbol narodnega

g. Janez Kopač CM, škof Gregorij Rožman in g. Jakob Kolarič z ženami

ponosa in vidno znamenje slovenske pričujočnosti v Kanadi. Kardinal McGuigan je dal slovenskima dušnikoma pastirjema g. Jakobu Kolariču CM in g. Janezu Kopaču CM ter vsem rojakom priznanje z najvišjo pohvalo.

Sobrata sta 18. junija 1954 župnijski center dopolnila z nakupom hiše nasproti cerkve, 594 Manning Ave. Iz blagajne Misijonske družbe sta za hišo odštela 13.300 dolarjev. Tu je bilo stanovanje sobratov in župnijski urad.

7. oktobra 1954 je generalni superior Misijonske družbe William Slatery imenoval Jakoba Kolariča za začasnega ravnatelja usmiljenih sester francoske province v Kanadi (Coaticook, Quebec).

V tistih letih so Slovenci iz domovine v trumah prihajali v Kanado. Slovenska skupnost v Torontu je številčno naraščala in priseljenci so se naseljevali po širni ontarijski metropoli. Ob koncu leta 1954 so našli 240 družin in 1028 oseb. Župljani so v okviru župnijskih organizacij usta-

novili odbor za sprejemanje prihajajočih v Toronto. Pričakali so jih na železniški in avtobusnih postajah, jim nudili skromno materialno pomoč, jim pomagali z nasveti, jim kazali pot v mesto in v urade za zaposlovanje in jim poiskali dostojno in varno stanovanje. To zadnje je bilo zelo pomembno. Duša vseh teh akcij je bil lazaristovski brat Ciril Verdnik.

Dušna pastirja sta šla rojakom naproti in se skrbno posvečala bolnim in revnim. Za učinkovitejšo in organizirano pomoč sta 11. septembra 1956 ustanovila Vincencijevo konferenco. Ob neki priliki so za rojake v potrebi nabrali 221 dolarjev, kar je bilo tedaj precejšnja vsota.

Dušna pastirja sta tudi začutila, da je za naraščajoče delo potreben vsaj še en duhovnik. Iskala sta torej pomočnika. Vizitator (predstojnik slovenskih lazaristov) g. France Jereb je 1955 določil za Kanado mladega g. Andreja Jermana, sobrata v Argentini, nekdanjega misijonarja na Kitajskem. Jerman se je za prihod pripravil, a moral je prestatati resno

Pred cerkvijo za novo mašo g. Alojzija Ambrožiča

operacijo. Ta ni uspela in blagi mož je v Buenos Airesu 13. marca 1956 umrl. Na njegovo mesto v Torontu so tedaj iz Philadelphije, Pennsylvania, poslali Jožeta Časla z namenom, da se pripravi za delo med rojaki v Montrealu. Naslednje leto je 28. maja za stalno prišel v Montreal.

V letu 1955 so v Torontu ponovno vzplamtele intrige proti sobratoma. Janez Kopač poroča ameriškemu vizitatorju Learyju 21. decembra 1955, da je ena od političnih skupin poslala (tedanjemu jugoslovanskemu) vizitatorju g. Jerebu v Beograd pritožbo proti njemu in Kolariču. Jereb je pisanju nemodro verjel in sobrata trdo prijel.

Leta 1957 je slovensko skupnost zaznamoval važen dogodek, nakup Slovenskega letovišča. Oskrbela sta ga Jože Kastelic in g. Jakob Kolarič.

Proti koncu tega desetletja se je slovenskemu Torontu sreča dobrotno nasmehnila. 29. avgusta 1958 je nebo

iz Slovenije prineslo Franca Sodja. Župnik Kolarič ga je sprejel kot duhovnega pomočnika pri Mariji Pomagaj.

12. maja 1959 sta iz Argentine prišli k Mariji Pomagaj prvi sestri usmiljenki, s. Lidija Krek in s. Cecilija Prebil. Župnija je za sestre kupila hišo poleg cerkve. Nekoliko kasneje sta prišli še s. Palmira Dvoršak in s. Ivana Primožič. Sestre naj bi bile v pomoč razvijajoči se župnijski skupnosti.

Vizitator France Jereb pa je začel načrtno klicati razpršene člane svoje province in jih radodarno pošiljal v Kanado. 8. avgusta 1959 sta iz Čila prispela g. Andrej Prebil in g. Tone Zrnc. Sprejela ju je Marija Pomagaj.

Spričo rastočega števila sobratov, družbena rezidenca 594 Manning Ave s prostori ni več zadostovala, zato so jo 15. aprila 1959 prodali in za 27.500 dolarjev kupili v bližini prostorno, popolnoma novo hišo 414 Manning Ave. Tja so se preselili in

stanovali nekaj let. Župnijski urad pa se je vselil v hišo, ki jo je poleg sestrske kupila župnija.

Za nakupovanje hiš sobratje niso imeli dovolj svojega denarja. Pomagali so si s posojili in darovi. Kakšni so bili njihovi dohodki? V letu 1952 naj bi bila mesečna plača 50 dolarjev. V letu 1954 so trije sobratje (Kolarič, Kopač in br. Verdnik) mesečno zaslužili 180 dolarjev. V letu 1959 so 4 sobratje (Kolarič, Kopač, Sodja in br. Verdnik) mesečno dobivali 600 dolarjev. V tistem času je bil najvišji mašni štipendij 3 dolarje.

Nad Kolaričem so se začeli ponovno zbirati črni oblaki. Sam se je odločil za umik. Njegov odhod je predstojniško odločil slovenski - tedaj še jugoslovanski - vizitator France Jereb. Kolarič je iz Toronta odšel v Avstrijo, na Koroško, 22. marca 1960. Ameriški vizitator Taggart se je odhajajočemu Kolariču zahvalil za »generous efforts and zeal which you have always expended during your time in Toronto«.

V Kanado sta po Jerebovem odloku prišla še dva sobrata. 5. marca 1961 je iz Ekvadorja k Mariji Pomagaj priromal g. Stanislav Boljka in jeseni 1962 iz Argentine g. Jože Mejač. Določili so ga za župnika nastajajoče slovenske župnije Lurške Matere božje v Winnipegu, Manitoba. Iz Toronta jo je odšel ustanavljat 30. januarja 1963.

g. Tone Zrnec CM, v knjigi Slovenski lazaristi v Kanadi, 2002

(naslednjič se nadaljuje)

IZ ŽUPNIJE SV. VLADIMIRA v Montrealu

Namesto običajnega poročila o mnogih dogodkih, objavljamo poročilo o praznovanju 50-letnice.

Zlati jubilej

Slovenska župnija sv. Vladimirja je obhajala zlati jubilej. Na pomemben jubilej je spominjala naslovna stran farnega lista Oznanila. Med letom smo jubilej nekajkrat omenili, posebej na Slovenski dan, 20. julija. Glavno slavje z zahvalno mašo je bilo v nedeljo 12. oktobra.

Zlati jubilej župnije ima svoje obrise že v zgodnjih petdesetih letih, ko so prihajali slovenski duhovniki pred veliko nočjo in božičem med montrealske rojake; tudi škof Gregorij Rožman jih je obiskal. Toda bolj konkreten začetek je bil 28. maja 1957, ko je bil g. Jože Časl CM imenovan za 'dušebrižnika Slovencev v nadškofiji Montreal'. Njegov prihod je bil odgovor na prošnje rojakov, da bi imeli svojega duhovnika in tudi lastno župnijo.

Zavzeto delo g. Časla in vernikov je obrodilo prvi sad, ko je 22. avgusta 1963 vodstvo nastajajoče skupnosti z duhovnikom podpisalo kupno pogodbo cerkve s slovaško skupnostjo. 8. decembra je nadškof kardinal Léger imenoval g. Časla za prvega župnika. Uradno, tudi pred civilno oblastjo, je župnija zaživela 1. januarja 1964, od tega dne vodi svoje knjige.

Večina rojakov je prišla v Montreal v petdesetih in prvi polovici šestdesetih let. V Montreal so prihajali iz begunskih taborišč v Avstriji. Ob prihodu so se težko znašli. Vse je bilo novo, jezika niso znali. Kljub začetnim težavam so z velikimi napori in žrtvami zbirali materialna sredstva za nakup cerkve. Takrat je večina Slovencev živela bolj v središču mesta, v bližini cerkve.

Smisel za skupnost jim je dajal pogum, da so leta 1965 kupili zemljišče, oddaljeno okrog 50 kilometrov iz mesta. Tu si je skupnost uredila lepo in prijetno letovišče, kjer se v poletnih mesecih še vedno zbirajo.

Ko so si opomogli, so se začeli preseljevati v druge predele mesta in v predmestja, kjer so bili ugodnejši pogoji za nakup hiše. Oddaljenost od slovenske cerkve in stara zgradba, ki je bila potrebna vedno novih in večjih popravil in pomanjkanje parkirnega prostora, so vodili k novemu koraku. Tako je skupnost 12. februarja 1982 kupila prostore, kjer je danes župnijsko središče in na jesen

Somaševanje za zlati jubilej

istega leta prodala dotedanjo cerkev. Po osemnajstih letih in s petim župnikom po vrsti se je skupnost preselila nekoliko bolj na vzhod iz središča mesta, v bližino olimpijskega parka.

Takoj po nakupu komercialne zgradbe so se začela obnovitvena dela, ki so trajala nekaj let. Novo leto 1983 je skupnost dočakala v novih prostorih, v še neopremljeni cerkvi in dvorani.

Konec meseca julija 1983 je prišel za župnika g. Franc Letonja CM, ki še vedno vodi župnijsko skupnost. 11. septembra 1983 je mariborski škof dr. Franc Kramberger blagoslovil cerkev. Obnovitvena dela so potekala postopoma. Tako je cerkev dobila leta 1986 klopi in leta 1988 nova vitražna okna, delo akademskega slikarja Janeza Kovačiča z Brezovice pri Ljubljani.

Za 25. obletnico blagoslovitve sedanje cerkve je spet prišel škof dr. Franc Kramberger. Z njim se je skupnost Bogu zahvalila za milosti in blagoslov in se priporočila za Božje varstvo. Za zahvalno mašo in slavje smo takrat povabili tudi montreal-

skega nadškofa. Msgr. Christian Lepine je prvi rezidencialni škof, ki je obiskal našo skupnost. Z veseljem se je odzval. Po maši smo nadaljevali slavje v dvorani.

Zahvalna slovesnost

Na zahvalno slovesnost smo se pripravljali materialno in duhovno. Duhovno tridnevnicco je vodil g. Pavle Novak CM, vizitator Slovenske province lazaristov. Člani Družbe delujejo med Slovenci v Montrealu od leta 1957 (in Torontu od 1948).

12. oktobra se je cerkev napolnila za to pomembno slovesnost. Nadškof msgr. Christian Lepine je vstopal v cerkev v spremstvu narodnih noš, strežnikov, diakonov in duhovnikov ob ubranem petju cerkvenega zbora. Na začetku maše je nadškofa nagovoril in mu izrekel dobrodoščilo župnik Franc Letonja. Maša je bila v angleščini.

Nadškof je v pridigi med drugim dejal: *»Družina ima velik pomen za družbo. Kristjani gledamo na družino kot Cerkev v malem. Družino držijo skupaj, osmišljajo njeno življenje in delo in jo osrečujejo nesebična ljubezen, požrtvovalnost, odgovornost in delavnost, vera, zvestoba. Podobno je in bi moralo biti v življenju župnije in končno celotne Cerkve.*

Etnična župnija, slovenska župnija v Montrealu, ima pomen in smisel, ker imate svojo kulturo in svoj jezik. Pomen kulture in jezika ne bi smeli ocenjevati toliko po številu tistih, ki so zaobjeti v neko določeno kulturo ali jezik. Vsaka kultura in vsak jezik dodaja nekaj bi-

stvenega v mozaik življenja družbe in Cerkve. Zato je prav in koristno, da nadaljujete z ohranjevanjem svoje kulture in svojega jezika.« Župnik se je ob koncu maše zahvalil najprej nadškofu in nato vsem zbranim za sodelovanje, za molitve, za pomoč.

Družabno srečanje

Po maši smo se zbrali v dvorani pod cerkvijo h kosilu, proslavi in družabnemu srečanju. Nastopili so: cerkveni pevski zbor, ki ga že nad trideset let vodi organist Franc Rogan, plesni skupini Marjetice (mlajša in starejša), skupina Rožmarin, ki nastopa že 32 let, ter govorniki.

Pred začetkom kosila je zbrane pozdravila ga. Rozina Hozjan Rogan, predsednica cerkvenega odbora. Izrazila je veselje in hvaležnost ob zlategem jubileju vsem ne le za udeležbo, ampak za vsako pomoč in sodelovanje skozi 50 let.

Nadškof msgr. Christian Lépine je v svojem pozdravu nadaljeval z mislijo pridige med mašo in med drugim dejal: *»Skozi 50 let ste živeli svojo kulturo in ohranjali svoj jezik v okolju, ki ima drugačne kulture in jezike. Pri vaši zvestobi kulturi in veri vam je bila v veliko pomoč župnija. Naj vam bo cerkev vaše župnije tudi v prihodnje vir duhovnih moči, družabna srečanja pa naj to duhovno moč presajajo v vsakdanje življenje.«*

Vizitator g. Pavle Novak je izpostavil naslednje: *»Z vašimi dušnimi pastirji ste ustvarili v teh 50. letih lepo župnijsko skupnost, občestvo, ki je vam, ki ste prišli iz Slovenije, pomagalo, da ste lažje zaživeli v novi domovini Kanadi, ki vas je sprejela za svoje. Blaženi Anton*

M. Slomšek je zapisal: 'Sveta vera bodi vam luč, materin jezik pa ključ do zveličavne narodove omike.' Vera je luč, ki nam sveti, kjerkoli smo in živimo. Materin jezik pa je vrednota, ki jo gojite tudi v tujini. To je neprecenljivi dar in bogastvo, ki plemeniti vas in okolje, v katerem živite.«

Veleposlanik Rep. Slovenije g. Marjan Cencen je župljanom čestital ob zlatem jubileju ter Slovenski župniji izročil Priznanje in zahvalo Urada vlade za Slovence v zamejstvu in po svetu za neprecenljivo vlogo pri ohranjanju kulturnega in duhovnega izročila v Kanadi.

Župnik g. Franc Letonja je v strnjeni obliki podal zgodovinski pregled dela in življenja župnije z iskreno zahvalo in priznanjem vsem duhovnikom, ki so delovali v župniji. Duhovnikova skrb, sodelovanje vernih z mero potrpežljivosti, skupno molitvijo, so bili pravi načini premagovanja težav in odgovarjanje na nove izzive. Besedo zahvale je namenil tudi ožjim sodelavcem duhovnika. Vsem zbranim in še posebej župljanom pa je zaželel, da bi skupnost živela polno in odgovorno, obhajala verske slovesnosti, se zbirala k praznovanju in družabnim prireditvam in se s hvaležnostjo ozirala na prehojeno pot.

Slavje v dvorani smo zaključili z mislijo: "Naj vas lepe misli in doživetja današnjega praznovanja spremljajo, spodbujajo in vabijo k zavzetemu življenju in sodelovanju, da bomo tudi v prihodnje obhajali in se skupno veselili. Hvala vam in Bog vam povrni. Bog plati!"

Franc Letonja CM, župnik

PRI SVETEM GREGORIJU V. v Hamiltonu

Namesto običajnega poročila o mnogih dogodkih, objavljamo poročilo o praznovanju 50-letnice.

Vinograd, ki je bogato obrodil

Pred 50 leti so Slovenci v Hamiltonu zasadili prvo lopato v bivšem vinogradu svojega rojaka. Na tem vinogradu je zrastle in se razvija slovenska župnija sv. Gregorija Velikega. V nedeljo, 28. septembra 2014, je bil prazničen dan zahvale in veselja župljanov, ki so bili deležni sadov iz nastalega Božjega vinograda. Okrog 500 ljudi se je zbralo, da proslavijo 50-letno duhovno, kulturno in družabno življenje v župniji sv. Gregorija Velikega. Na ta praznik smo se pripravili tudi s tridnevnicco. Vsak večer nas je nagovoril eden od salezijancev, gostov: g. Bogdan Kolar, g. Blaž Cuderman in inšpektor g. Janez Potočnik.

Slavnostna sveta maša je dala utrip velikemu dogodku. Vodil jo je salezijanski inšpektor g. Janez Potočnik ob somaševanju petih duhovnikov Salezijancev. Vstopno in za-

ključno procesijo duhovnikov in laikov je obogatil slikovit špalir vitezov reda sv. Kolumba /Knights of Columbus/. Poskrbljeno je bilo, da so pri maši sodelovali vsi sloji župnije: od najstarejših ustanovnih članov župnije pa do najmlajših. Dvojezična pevska zbor sta bila v najboljši formi za ta praznik. Za zaključek pa so še posebej navdušili vse prisotne s svojim petjem otroci slovenske šole ob spremljavi kitare.

Po maši, so se zunaj pred cerkvijo zbrali vsi obiskovalci za skupinsko fotografijo nato pa so se podali v slovesno pripravljeno dvorano na kosilo. Sledil je kulturni program in prijateljsko druženje. V kulturnem programu so si obiskovalci na platnu ogledali bogato zgodovino župnije, nato so spregovorili: Slovenski inšpektor g. Janez Potočnik, kanadsko/ameriški inšpektor fr. Thomas

Dunne in novi veleposlanik Republike Slovenije v Ottawi g. Marjan Cencen. Popoldanski slovesnosti se je pridružil iz župnije Brezmadežne v Torontu lazarist g. Toni Burja. Vsi govorniki so poudarjali, da so največji dar ljudje, ki so gradili in še gradijo župnijsko skupnost, ki ohranja to delovanje iz roda v rod. Za pestrost kulturnega programa pa so poskrbeli: ženski pevski zbor, mešani zbor, moški zbor Majolka. Program je zaključila s svojim plesom Folklorna skupina Venec pod vodstvom Davida Antolina.

Zaključno misel je podal župnik g. Drago Gačnik. Izrazil je hvaležnost vsem ljudem dobre volje, ki so pripomogli k pripravi in izvedbi zlatega jubileja župnije. Zahvalil se je vsem župljanom, gostom in prijateljem, ki so s svojo navzočnostjo obogatili največji praznik v zgodovini župnije.

Ob tem jubilejnem dogodku je župnija izdala posebno brošuro, ki vsebuje pozdravna pisma različnih predstavnikov, njen začetek delovanja, voščila prijateljev župnije in podroben program nepozabnega praznika v Hamiltonu.

Frank Novak

Romanje v Baragovo deželo 2014

Po romanju na Baragove dneve oktobra 2013 v Duluth, smo se tatkratni romarji srečali decembra 2013, da smo obujali spomine in si delili dogodivščine iz romanja. Navdušili smo se tudi za naslednje romanje, ki je bilo letos v Marquette (Michigan) od 17. do 20. oktobra 2014.

Kot vsako leto, se je tudi letos povabilu odzvalo skoraj poln avtobus romarjev. Letošnje romanje in praznovanje je bilo bolj pomembno zaradi otvoritve in blagoslova nove Baragove kapele v katedrali sv. Petra.

Člani organizacijskega odbora smo bili v rednem stiku z Lenoro McKeen iz BBA (Bishop Baraga Association), diakonom John Vidmarjem iz slovenske cerkve v Lemontu, Frenkom Bučarem iz Duluth, župnikom Dragotom Gačnikom iz Hamiltona in z našim kaplanom Tonijem Burjem.

Vprašali smo se: "Kako naj pripravimo za naše romarje podroben in navdušujoč štiridnevni program?"

Hvala Bogu, da je s. Dorica Sever FFM (Frančiškanka Marijina misijonarka) sprejela duhovno vodstvo na potovanju. Delo sestre je podobno Baragovemu, saj je že 15 let misijonarka med našimi kanadski Inuiti. Petje, molitev rožnega venca in druge molitve so se zvrstile. Na poti pa nam je sestra tudi mnogokaj spregovorila o njenem misijonskem delovanju.

V krajih, kjer je Baraga skrbel za indijance, smo spoznali veliko zgodovinske vsebine in doživeli mnogo spodbud za našo osebno vero. Na vsakem postanku so nas krajevni zgodovinarji in prostovoljci tople sprejeli, večkrat tudi z vročo kavo in pecivom.

Med drugim smo o Baragi slišali, da je molil že ob 3h zjutraj, navdušeno in goreče pisal slovarje, kupoval zemljo in pomagal graditi močne lesene hiše indijancem ter imigrantom.

Obiskali smo 'Baraga House', kje je Baraga tudi umrl. V arhivih BBA si nismo samo ogledali nekaj osebnih predmetov Barage, ampak tudi prijeli njegove stvari, npr. njegovo britvico. V L'Anse smo obiskali 'The Snowshoe Priest Shrine'.

V St. Ignace smo v 'Ojibwa Museum' poslušali govorno Indijanko o Baragovem močnem vplivu na indijance, pa tudi o žalostnih zgodbah indijanskih otrok v ameriških državniških šolah in domovih.

Ustavili smo se pri 'Cross in the Woods', kjer je največji leseni križ z bronastim kipom Jezusa. Tam smo si ogledali razstavo različnih vrst oblek redovnikov in redovnic, ki so se nosila skozi stoletja.

Ustavili smo se v božični trgovini v Frankenmuth, kjer so nekateri naših kupili božične okraske.

Baragova pokrajina je še posebej

Romarji torontskega avtobusa s škofoma

zanimiva. Peljali smo se mimo propadlega rudnika v Quincy in videli na stotine zapuščenih opečnih in kamnitih hiš. Ogledali smo si različno slovensko cerkev iz rdečega kamna, ki so jo zgradili slovenski naseljenci rudarske skupnosti iz Calumet in okolice. Cerkev svetega Jožefa, ki je kasneje bila posvečena sv. Pavlu, je menda ena izmed prvih slovenskih cerkva v ZDA. Zgrajena je v klasičnem baročnem stilu. David, potomec tamkajšnjih Slovencev, je vodil ogled in nam predstavil zgodovino ter še arhitekturo cerkve. Pri cerkvi so posebej dragocena in lepa barvna okna (vitraži), na katerih so napisi v slovenskem jeziku. Takšna cerkev je vredna 10 milijonov. Ima tudi dvigalo, ki so ga nekateri romarji uporabili, da so si v kletnih prostorih ogledali arhive. Ob koncu redne tamkajšnje maše smo poslušali cerkvene pesmi v slovenskem jeziku, ki so jih peli tamkajšnji slovenski potomci. David nas je prijetno presenetil, ko nam je pripravil v

vrečkah kosilo za na pot in dodal domačo pečeno potico, ki jo je sam spekel po receptu njegove stare mame.

V Marquettu smo poslušali govor Fr. Corey Litzner o Baragovem prvem pastoralnem pismu. V njem je Baraga krasno pisal o veri, češčenju (adoraciji), spoštovanju, poslušnosti in ljubezni.

Nekega večera v juniju 2014 so ostanke telesa škofa Barage prenesli iz grobnice (v kripti cerkve), v sarkofag (skrinjo) nove kapele škofa Barage. Tokrat pa smo mi bili prisotni pri slovesnem blagoslovu kapelice. Ob prisotnosti mnogih duhovnikov in vernikov sta ga vodila ljubljanski pomožni škof Anton Jamnik in novi škof škofije Marquette John Doerfler. Slovenski Zbor Splendov iz Lemonta je po blagoslovu zapel čudovito pesem, prav tako pa nam je pel zvečer pri slovenski sv. maši.

Večerno mašo je vodil škof Jamnik. Ostal nam bo v spominu zaradi prijaznosti in navdušenja, saj se je po maši zelo potrudil, da nas je čim več

Pri blagoslovu nove Baragove kapele

spoznal. Vzel si je tudi čas, da se je pri večerji ob posameznih mizah slikal s "svojimi ovčkami".

V soboto zvečer in nedeljo popoldne nas je BBA pogostila z okusno samopostrežno večerjo. Kot po navadi, so nas glasbeno zabavali 'Singing Slovenes', oblečeni v narodnih nošah. Slišali smo poročilo o postopku za beatifikacijo. Župljani slovenskih župnij v Toronto in naši romarji so tudi precej darovali v podporo Baragovega postopka.

V teh štirih dneh je bilo življenje na avtobus zelo pestro. Romarji so lahko počivali, brali, gledali pokrajino, prijazno klepetali, pa tudi molili. Vmes smo prisluhnili mnogim šalam, poslušali ali peli pesmi Marjana Žejna in Johna Bernika na harmoniko. Bili smo na pokušnji lokalnih vin v Mackinaw Winery v Petoskey. Karel Kromar nam je marsikaj avdiovizualnega predvajal. Imeli smo vprašanja z nagradami za pravičen odgovor. Številni romarji so delili svoje domače pecivo, prigrizke in pijače.

Mati narava kljub 'mokremu vrenemu' je bila prijazna s prikazom rdečih barv, mnogo mirne in tudi ne-

mirne obale ter s pričakovanim prvim snegom v sezoni.

Baraga še potrebuje čudež. Če bi kdo želel dobiti Baragovo štolo, po kateri se je že enkrat ali večkrat zgodil čudež, se lahko obrne na BBA. Sicer pa prosimo za vztrajno molitev za postopek Baragove beatifikacije.

Torej, našli smo odgovor na vprašanje, zastavljeno na začetku tega članka: "Kako organizirati zanimivo štiridnevno romanje?" S pripravo in podajo mnogo izobraževalnih zanimivosti, z naročilom dveh voznikov na avtobusnem podjetju, z mnogovrstno dejavnostjo na avtobusu, s številnimi zgodovinskimi in verskimi prelomnimi postanki, z dvema postanki na Duty Free pred mejo, z različnimi moteli (Manistique, Baraga, St. Ignace) in še z mnogočem. Vse to pa z dobro voljo in Božjim blagoslovom. Bilo je zelo lepo!

Načrti in pogovori za naslednje romanje v Cleveland 5. in 6. septembra 2015 so že v teku. Veselimo se novih romarjev, posebej novih iz mlajših generacij, da se nam pridružijo.

Odbor za Baragovo romanje: Marta Demšar, Karel Kromar in John Bernik

ZAHVALA

V ponedeljek, 8. septembra 2014 nas je za vedno zapustil **Alojzij Galič** v starosti 87. let. Rodil se je v Velikem Mlačevem pri Grosuplju, v Sloveniji.

Po drugi svetovni vojni je živel 3 leta v Celovcu v Avstriji, od tam pa se je podal na dolgo pot v Kanado. Bil je zelo veselega značaja in je zelo rad pel. Če so bili le trije ali štirje, ki so prepevali, se jim je pridružil.

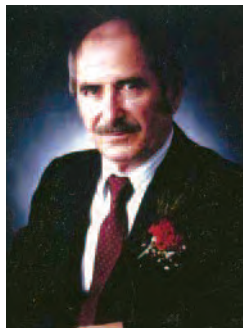
Kmalu, ko je prišel v Toronto, je spoznal Milko Jenko. Po enem letu spoznanja, sta se poročila. Rodila se jima je hčerka Sylvia.

Zahvalimo se g. Toniju Burji za obisk v bolnici in podelitev zakramenta sv. maziljenja, za molitve v pogrebem zavodu, daritev sv. maše in pogrebne obrede na pokopališču.

Hvala organistu Andreju Pahulje in Anici Sluga za lepo petje, ministrantu, nosilcem krste, vsem, ki so ga prišli kropit v pogrebni zavod ter ga spremili na zadnji poti na pokopališče.

Zahvalim se vsem, ki so darovali za sv. maše, Dom Lipa in Kidney Fund. Lojze, počivaj v Božjem miru!

Žalujoci: žena Milka in hčerka Sylvia (Peter), vnukinji Sara (Brijan) in Dina (Dragoljub), pravnukinje Tayler, Tea, Urna, vnuk Braden, svak Mirko (Marija) in sorodstvo v Sloveniji.

ZAHVALA

Dne 19. septembra 2014 se je od nas poslovil dragi mož in oče **Frank Gamze**. Rodil se je 6. julija 1929 v vasi Jedlovnik pri Kungoti, v Sloveniji.

V Kanado je prišel leta 1956 in se zaposlil v tovarni *Neilson-Cadbury Chocolate*, kjer je delal 37 let do upokojitve. Po upokojitvi je doma v svojem kotičku rad slikal (watercolor).

Zadnji dve leti mu je zdravje začelo močno pešati. Večkrat je rekel, da bi bil še rad z nami v družini. Zadnje dni življenja je bil vzet v *Providence Health Care* in je po desetih dnevih podlegel težki bolezni.

Zahvaljujemo se g. Toniju Burji za obisk na domu, kjer mu je podelil zakramente sprave, maziljenja in obhajila, za opravljene molitve v pogrebem zavodu in na pokopališču. Hvala tudi Anici Mikolič in Julie Gruškovnjak, ki sta stregle pri obredih.

Zahvalimo se organistu in pevcem za lepo petje. Enako hvala tudi gospem, ki so priskočile na pomoč s kavo in pecivom.

Najlepša hvala tudi vsem, ki so ga obiskali v pogrebnem zavodu in bili pri pogrebni maši.

Žalujoci: žena Nežka, sin Richard in hčerka Lidija.

ZAHVALA

Po bogato razgibanem življenju in težki bolezni se je poslovil od svojih dragih **Lojze Žižek**. Lojze se je rodil 8. aprila 1926 v Turnišču v Prekmurju, umrl pa je 11. oktobra 2014 v Scarborough Grace Hospital.

Za mladega, zavednega Slovence in vernega katoličana po vojni ni bilo mesta in varnosti doma. Da si je rešil življenje, ohranil zvestobo do vere in domovine, je pred dobrimi 60. leti pobegnil v Avstrijo in nato nadaljeval pot v Kanado. Po prihodu v Montreal se je srečal s svojim očetom, ki je že desetletja živel in delal v novi domovini. Lojze se je zaposlil v rudnikih na severu Quebeca in Ontaria. Po nekaj letih se je vrnil v Montreal, opravil nekaj tečajev na univerzi in nato odrinil z ženo Ivanko proti Torontu. Ob delu in skrbi za družino se je predajal športu, predvsem nogometu, v katerega se je zaljubil že na prekmurskih ravninah. Postal je trener prvega Slovenskega nogometnega kluba v Torontu.

Bil je delaven in aktiven član slovenske župnije Marije Pomagaj v Torontu, kakor tudi v društvih, posebej še v Prekmurskem društvu Večerni zvon. Rad je prepeval. Ustanovil in vodil je pevski zbor prekmurskih rojakov, ki je redno prepeval pri mašah na prekmurski pristavi. Ta zbor je Lojzetu v slovo na pokopališču zapel njemu ljubo pesem *Oče naš*.

Ko je zaživel Slovenski starostni Dom Lipa, se je pridružil in bil aktiven član. Veliko svojega časa, posebej še, ko se je upokojil, je posvetil za Dom Lipa. S prostovoljnim delom je naredil kar in kolikor je mogel, da bi se rojaki v Domu bolje počutili.

Rad je bral in spremljal dogajanja v domovini Sloveniji. Večkrat sta z ženo Ivanko obiskala Slovenijo, Lojzetovo ljubljeno Slovensko krajino. Še letošnjo pomlad je delal načrte za obisk domovine, toda bolezen je prekrizala njegove načrte. Številni udeleženci pri pogrebni maši so z navzočnostjo povedali, kako so cenili Lojzeta in njegovo ljubezen do slovenstva, do župnije, društev in Doma Lipa.

V težavah in neprijetnostih je dajal pogum sebi in drugim ter večkrat ponovil misel pesnika Avgusta Pavla: *»Zdaj trda okoli nas kmica vladuje i slepa nas megla skišava... Nede tak vsikdar... Ne povesi obviipano narod glavo... Stoj močno na svetih, starinskih tlej, v lepšoj bodočnosti viipanje mej!«* In prav to lepšo bodočnost mu želimo kot večno nagrado za njegovo vero, dobroto, veličudnost in ljubezen do svoje družine, prijateljev, skupnosti in vsega, kar je

lepo in plemenito v našem narodu.

Zahvalimo se vsem, ki ste Lojzeta obiskali v času bolezni in vsem, ki ste mu dajali pogum z molitvijo. Prav tako iskrena hvala vsem, ki ste se prišli od njega poslovit v pogrebni zavod, k pogrebni maši in pogrebu, posebej še cerkvenim pevcem. Zahvala vsem, ki ste darovali za maše, za Dom Lipa in bolnišnico in za rože.

Bog povrni našim dragim duhovnikom za obiske, molitve, pogrebno mašo ter besede spodbude in upanja ob slovesu.

Dragi Lojze, živel boš med nami, ker se je tvoja dobrota dotaknila naših src. Ohranili te bomo v spominu, v besedi in molitvi.

Žalujōča žena Ivanka in sin Marko z družino ter sorodniki v Kanadi in Sloveniji.

ZAHVALA

Po kratki bolezni se je v torek 25. novembra 2014 od nas poslovila naša draga žena, mama, hčerka, sestra in teta **Mary Stefanyk roj. Skubic**. Rodila se je v Torontu 1. junija 1955.

Mary je v njenem kratkem življenju obogatila srca mnogih. Zato upamo, da bo pri Bogu prejela bogastvo nebeške sreče.

Iskreno se zahvaljujemo gospodu Toniju Burji za obisk naše matere v bolnišnici in podelitev zakramentov. Gospodu Tinetu Batiču smo hvaležni za molitve v bolnici in v pogrebnem zavodu, daritev svete maše in molitev na pokopališču.

Lepo se zahvaljujemo gospodu Jožetu Oražmu in pevskeму zboru za navdihujoče petje. Hvala imenovanim Samantha in Matthew Skubic, Majda Resnik, Mateya Bajec in Jessica McDermott za branje beril in prošenj pri maši.

Prisrčna hvala gospej Agati Žoldoš za molitev rožnega venca v cerkvi in gospej Mariji Soršak z njenimi pomočnicami za okusno kosilo. Hvala vsem, ki so prispevali pecivo in sadje za pogrebščino, darove za Dom Lipa, za svete maše, cvetje ter za vse druge velikodušne darove.

Iskrena hvala gospej Millie Benič, prvi za pomoč, sosedi in prijateljici, ki je pomagala 'na vseh straneh'. Bog jo blagoslovi!

Hvala tudi vsem, ki ste našo mamo obiskali v pogrebnem zavodu. Vaša podpora, prijazne besede in molitve so nam pomagale v težkem času slovesa.

Žalujōči: mož Don, mama Ida, otroci Amanda in Michael, sestra Helen, brat Louie in njegova žena Jane, nečakinje Samantha, Theresa, Clara in Emily, nečake Philip in Matthew ter sorodniki v Sloveniji.

ZAHVALA

Ob kratki hudi bolezni nas je prezgodaj, sredi življenja, v sredo, 26. novembra zapustila **Lidija Huber**, žena Jožeta Huber ter mati dvoje otrok, Roberta in Daniela. Je hčerka Antona Eržena in pokojne mame Kristine Gorjup Eržen Cushing.

Zahvalimo se g. Toniju Burji za obisk v bolnici in v pogrebem zavodu, za darovano sv. mašo in druge molitve. Hvala tudi pevskeemu zboru in ministrantu ter vsem, ki so kakorkoli sodelovali in pomagali ob slovesu.

Zahvalimo se vsem, ki so darovali za rože, svete maše in drugo. Hvala vsem, ki so se prišli posloviti od Lidije ter izraziti sožalje družini in svojem.

Hvala ge. Mariji Soršak in njenim pomočnicam za okusno hrano ter vsem, ki so darovali pecivo.

Lidija, z ljubeznijo si živela ter z ljubeznijo si darovala svoje življenje. Naj te z večno ljubeznijo med angeli in svetniki osrečuje dobri Bog.

Žalujoci: mož Jože Huber, sinova Robert in Daniel, oče Anton Eržen, teta Silvija, teta Melita Stipanič z družino, prijatelji in znanci v Kanadi in Sloveniji.

Štirje od desetih otrok, ki so predstavljali žive jaslice pri M. Pomagaj

*Spoštovani naročniki in bralci Božje besede,
Naj vam bo leto 2015 bogato blagoslovljeno!*

*Hvala vam za razumevanje ob težavah za redno izhajanje revije.
uredništvo*

Župnijsko občestvo
Brezmadežne

739 Brown's Line, Toronto, Ontario, M8W 3V7

vošči vsem rojakom

*polnost veselja in svetonočnega miru
ter zdravo, srečno in blagoslovljeno novo leto 2015*

ŽUPNIJSKO OBČESTVO

cerkve Svetega Vladimira v Montrealu,
3470 Blvd. St. Joseph, Montreal, Que., H1X 1W6 Tel.: 514-254-8286

*vošči vsem dobrotnikom in rojakom v Kanadi ter drugod po svetu
veliko pravega notranjega miru in veselja za božič,
v novem letu 2015 pa Božjega blagoslova in varstva!*

VINCENCIJEVA KONFERENCA

župnije Brezmadežne

pozdravlja vse rojake, posebno ostarele, bolne in zapuščene.

Obljublja jim nadaljnjo pomoč in molitve.

Želi jim Božji blagoslov za božič in novo leto 2015!

The Lord is born for us

ŽUPNIJSKO OBČESTVO MARIJE POMAGAJ v TORONTU

*želi vsem bralcem Božje besede mir in veselje božične noči,
v novem letu 2015 pa blagoslov in srečo!*

Duhovnik in župljani cerkve
sv. GREGORIJA VELIKEGA
na 125 Centennial Parkway North, Hamilton, Ont., L8E 1H8
Tel.: (905) 561-5971

*voščimo obilo Božjega miru in blagoslova za božič
ter srečno in uspešno novo leto 2015!*

*we celebrate at this season
the beginning of our salvation*

KATOLIŠKA ŽENSKA LIGA
pri Brezmadežni s čudodelno svetinjo želi

*vsem rojakom, posebno ženam in materam,
vesele božične praznike
in milosti polno novo leto 2015!*

**ČLANICE KATOLIŠKE ŽENSKE LIGE
PRI MARIJI POMAGAJ**

**Voščimo vsem župljanom, dobrotnikom
in vsem, ki boste brali to voščilo:**
Veliko Božje milosti in blagoslova za božič in v novem letu 2015!

Drštvo SIMON GREGORČIČ

**Vošči vsem članom in prijateljem
ter vsem Slovencem
zares vesel božič in obilo lepih dni v letu 2015!**

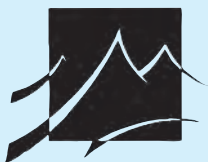

RIDLEY FUNERAL HOME

*želi vesel božič
in srečno novo leto 2015!*

3080 Lakeshore Blvd. West
(At 14th St.,) Etobicoke, Ont., M8V 1K3
George M. Nill
416-259-3705
Community Funeral Preplanning Centre
www.ridleyfuneralhome.com

Prijatelji, naj vam bodo srca
polna miru in veselja božične noči!
Srečno 2015!
Želijo uslužbenci in odborniki

KREKOVA SLOVENSKA HRANILNICA IN POSOJILNICA

747 Browns Line, Toronto, M8W 3V7 Tel.: (416) 252-6527
611 Manning Ave., Toronto, Tel.: (416) 532-4746
E-mail: main@krek.ca
website: www.krek.ca

Odbor, upravnik in uslužbenci želijo vsem članom, njihovim družinam in vsej slovenski skupnosti, da bi bili božični prazniki napolnjeni z dobroto in da bi bilo leto 2015 blagoslovljeno!

Župnijska hranilnica in posojilnica Slovenija

Slovenia
Credit Union

www.sloveniacu.on.ca

725 Brown's Line, Etobicoke, Ontario
611 Manning Ave., Toronto, Ontario
23 Delawana Drive Hamilton, Ontario

(416) 255-1742
(416) 531-8475
(905) 578-7511

*Upamo, da nas ne boste potrebovali,
sicer pa naj bo blagoslovljen Božič
in srečno novo leto 2015!*

www.catholic-cemeteries.com

Tel: (416) 733-8544

Assumption, Mississauga (905) 670-8801
Christ the King, Markham (905) 471-0121
Holy Cross, Thornhill (905) 889-7467
Mount Hope, Toronto (416) 483-4944
Queen of Heaven, Woodbridge (959) 851-5822
Resurrection, Whitby (905) 668-8912

CIRIL in MILENA SORŠAK z družino
*želita vsem sorodnikom, prijateljem in znancem
blagoslovljen božič in uspeha polno novo leto 2015!*

*Vso polnost blagoslova božične noči ter srečno, veselo
novo leto 2015 želi vsem domačim, prijateljem in znancem*

MARY SIRK z družinami

FLEGAR PLASTERING & CERAMICS LTD.

Tony Flegar

Tel.: (416) 458-5050

14 Wiarnton Crt., Thornhill, Ontario, L3T 2P4

*Vsem dragim rojakom in še posebej obiskovalcem
milosti polne božične praznike in blagoslovljeno leto 2015!*

ETOBICOKE SHEETMETAL

ETOBICOKE MECHANICAL

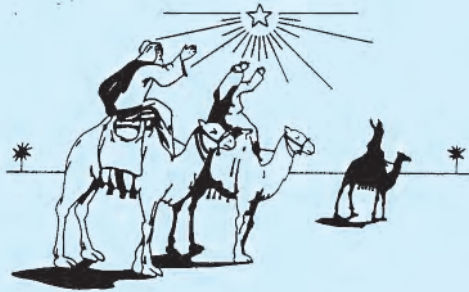
Družine Blas

želijo blagoslovljen božič in leto 2015!

Tel: 416-743-3522 Fax 416-740-3647

12 Taber Rd. Etobicoke ON M9C 3A4

Division of 398362 Ontario Limited

ABC Fire Door Testing & Manufacturing Ltd.
*Obilo blagoslova za božič, zdravja in sreče v novem letu 2015
želijo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem*

družine Mike in Bill Stajan

Tel: (905) 891-1680 Fax: (905) 891-1631

920 Lakeshore Rd. E., Mississauga, Ont. L5E 1E1

*Milosti polne božične praznike
in zdravo ter božjega blagoslova polno
novo leto 2015 vam srčno želi*

MIJA FERKUL z družinami

Tel.: (416) 255-2179

183 Beta Street, Toronto, M8W 4H5

Zobni zdravnik

Dr. A. P. KAČIČNIK z družino

*vošči vsem slovenskim rojakom, posebno še svojim pacientom,
vesele in blagoslovljene božične praznike
ter srečno, zdravo in uspeha polno leto 2015!*

Rosedale Medical Centre, 600 Sherbourne St., Suite 401,
(Bloor - Sherbourne subway)

Toronto, Ont., M4X 1W4 Tel.: (416) 922-1161

Fax: (416) 960-3298 Email: kacinik@interlog.com

*Vesele božične praznike in srečno ter blagoslovljeno
novo leto 2015 želi vsem prijateljem in znancem družina*

DARKO & MARIA MEDVED

ivodex

Slovenski okulist

Dr. Joseph Gasser, M.D.,F.R.C.S. (C)

Ophthalmologist (eye physician & surgeon)

želi vsem jasnejše gledanje božičnih čudes in srečno leto 2015

28 Bartley Dr. (Eglinton & Victoria Park)

Toronto Ont., M4A 1B8 Tel.: (416) 750-8149

DRUŽINA SLANIČ

*želi vsem prijateljem in znancem
blagoslovljene božične praznike
ter srečno novo leto 2015!*

Mississauga, Ontario

Vsem znancem in prijateljem želi vesele
božične praznike ter srečno novo leto 2015

TRIGLAV ELECTRIC LTD.

Rudi Mihelič

1529 Trotwood Ave., Mississauga, Ont., L5G 2Z8

Tel.: (905) 278-0284 * Cell (647) 504-7839 RUDY

Blagoslovljen božič in srečno leto 2015 želi podjetje

QUALITY PAINTING & DECORATING

Top Quality ♦ Neat ♦ Precise

VICTOR KRAMPOLJ (905) 274-4640

1186 Haig Blvd. Mississauga ON L5E 2M7

**SLOVENSKO LOVSKO
IN RIBIŠKO DRUŠTVO**

*želi svojim članom in znancem blagoslovljen božič
ter uspešno novo leto 2015!*

Odbor

DRUŠTVO VEČERNI ZVON - EVENING BELL

*želi vsem članom in članicam društva,
prijateljem in obiskovalcem društvenih prireditev*

blagoslovljene božične praznike ter uspeha polno novo leto 2015

Odbor društva

*Vesele in blagoslovljene božične praznike ter srečno
novo leto 2015 želi vsem prijateljem in znancem*

KOMPAS EXPRESS AGENCIJA

*Vaš center za cenena skupinska potovanja v domovino
ali obratno; potni listi, najem avtov, income taxes,
prošnje vseh vrst itd.*

*Dr. Karel Žužek, Robert Žužek, Peter Urbanc, notar
741 Bloor Street W. Toronto Tel: 416-534-8891*

JOŽE ŠKOF Z DRUŽINO

*vošči vsem znancem in prijateljem vesele
božične praznike ter srečno in zdravja polno leto 2015!*

J. M. DIE LIMITED

899-909 Pantera Drive, Mississauga, Ontario, L4W 2R9
5226 Timberlea Blvd, Mississauga, Ontario, L4W 2S5
Tel.: (905) 625-9571

SILVO TEKAVČIČ z družino

*želi vsem sorodnikom, prijateljem in znancem
vesele božične praznike ter srečno novo leto 2015!*

SILVO TILE CO. LTD.

61 Carson St., Toronto, Ontario, M8W 3S1
Tel: (416) 252-2444 * (416) 543-8089

TOP GRADE MOLDS LTD.

in družina Jožeta Slobodnika

*želi vsem Slovincem in prijateljem
blagoslovljen božič in mirno leto 2015!*

929 Pantera Dr., Mississauga, Ont., L4W 2R9

SALZBURG INTERIORS & FURNITURE LIMITED

ŽELI VSEM VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO 2015!

KLAUS, JOSEF IN CHRISTINE DOMA (905) 791-0111

RICHWAY CONSTRUCTION LTD.

*želi vesele in blagoslovljene božične praznike
ter srečno, zdravja polno novo leto 2015
vsem sorodnikom, prijateljem in znancem*

družina JOHN VRBNJAK

Tel. Bus.: 905-683-5150

23 East Dr., Unionville, Ont., L6G 1A3 Tel. doma: (905) 477-3357

VSESLOVENSKI KULTURNI ODBOR

Forum za kooperacijo in koordinacijo med slovenskimi organizacijami
Marjan Kolarič predsednik

Tel: 905-285-0979 E-pošta: marjan_kolaric@hotmail.com
770 Brown's Line Toronto, Ontario, M8W 3W2

Tel: 416-259-1430 Faks: 416-259-9210 www.theSlovenian.com

RADIO GLAS KANADSKIH SLOVENCEV

Oddaja preko CHIN FM 100.7 vsako soboto zvečer
od 8:00pm do 9:00pm

PUBLIKACIJA GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV

Izide vsaka dva meseca z namenom informirati o dejavnostih v slovenski
skupnosti in prinašati novice iz Slovenije

INFORMACIJSKI CENTER

je namenjen skupnosti, da razkaže in oglašča gradivo, ki je povezano
z dejavnostmi društva ali sámo društvo in organizacijo,
odprt vsak četrtek od 6. do 9. ure zvečer in vsako soboto od 9. do 12. ure dopoldan

*Vesele božične praznike in srečno novo leto 2015
vam iz srca želimo vsi sodelavci Vseslovenskega kulturnega odbora*

Za dobro voljo

Prijatelj: "Ali boš šel na pogreb pokojnega prijatelja?"

Slab prijatelj: "Ne bom!"

"Zakaj ne?"

"Ker tudi on ne bo šel na mojega."

Skopuški oče za zajtrk reče otrokom: "Kdor hoče jesti naj je, kdor pa noče, mu dam en evro."

"Hočemo evro!"

Za kosilo ponovi isto: "Kdor hoče jesti naj je, kdor pa noče, mu dam en evro."

"Hočemo evro!"

Zvečer skopuški oče zavpije: "Kdor hoče večerjo, mora plačati dva evra!"

Pride skopuški mož domov in ves besen pojanra ženi: "A veš, da se je pocenil autobus za petdeset centov?"

"Pa zakaj si potem jezen?"

"Zato, ker bom manj prišparal, ko bom šel peš."

Kaj naredi skopuški človek, ko ga zebe?

"Se vsede zraven sveče."

Kaj pa naredi, ko ga zelo zebe?

"Prižge svečo."

Učitelj verouka vpraša fantka: "Ali misliš, da je Noe veliko rib ulovil, ko je bil v barki?"

Fantek: "Kako pa bi mogel, če je imel samo dve glisti (črva)?"

Fantek čaka na mamo, da pride iz trgovine. Človek se približa in vpraša: "Sin, mi lahko poveš, kje je pošta?"

Fantek: "Seveda! Samo pojdi naravnost po tej ulici, dva bloka in zavij na desno."

Človek se dečku prijazno zahvali in reče: "Jaz sem novi pastor v mestu. Želel bi, da prideš v cerkev v nedeljo. Pokazal ti bom, kako priti v nebesa."

Fantek mu odgovori s smehom: "Vi me zafrkavate! Saj sploh ne veste, kako priti do pošte!"

Spovedanec: "Oče, malo sem lagal." In doda: "A tudi po pravici sem govoril, pa se zgliha!" Klel in grdo sem govoril." In doda: "A tudi molil sem, pa se zgliha!" "Ukradel sem nekaj." In doda: "A tudi vbogajme sem dal, pa se zgliha!"

Duhovnik mu reče: "Bog te je ustvaril, a hudič te bo vzel, pa se spet zgliha!"

Žena možu: "Pri tebi sem kot Pepelka: kuham, perem, ribam, brišem!"

Mož ženi: "Pa saj sem ti rekel, da boš pri meni živela kot v pravljici!"

Žena možu: "Za 15 minut grem k sosedu. Ti pa vsake pol ure premešaj golaž!"

"Ali si slišala, da je dimnikarja povozil avto?"

"Obup! A sedaj še na strehi nismo več varni?"

Prometnik (policaj) ustavi voznika in mu reče: "Moral vam bom zaračunati 100 evrov zaradi nedeljujoče sprednje luči."

"Oh, super! Človek na servisu je hotel imeti 200 evrov!"

BOŽIČNE PRAZNIKE

vošči in

SREČNO LETO 2015

želi družina Ugovšek,

Toronto, Ontario

ADDRESS

Canadian Publication Sales Agreement #40022296 • October 2014

BOŽJA BESEDA — THE WORD OF GOD, Religious quarterly periodical, is published by Slovenian Missionaries of St. Vincent, 739 Brown's Line, Toronto, Ontario. Printed by Golla Graphics Inc. Subscription rates in Canada \$28.00, in United States \$35.00 US per year. Changes of address and undelivered copies should be sent to Bozja Beseda, 739 Brown's Line, Toronto, Ontario, M8W 3V7.

Slovenia
Credit Union

725 Brown's Line, Toronto, ON M8W 3V7
Tel: (416)255-1742 Fax: (416)255-3871
TOLL FREE: 1-888-SCU-1742

611 Manning Ave., Toronto, Parish Hall
Tel: (416)531-8475

23 Delawana Dr., Hamilton, Villa Slovenia
Tel: (905)578-7511

HHRANILNICA IN POSOJILNICA

**VAM NUDI
VSE VRSTE BANČNIH USLUG**

V pomoč članom in
Slovenski skupnosti.

Vabimo vas, da nas obiščete.

www.sloveniacu.ca

KREKOVA SLOVENSKA HRANILNICA IN POSOJILNICA

NAPREDNA, FINANČNO MOČNA USTANOVA, USMERJENA K ODLIČNOSTI

747 Browns Line
Etobicoke, Ontario
M8W 3V7
(416) 252-6527

611 Manning Ave.
Toronto, Ontario
M6G 2W1
(416) 532-4746

VLOGE

- ◊ Hranilne
- ◊ Vezane
- ◊ Čekovni račun
- ◊ TFSA's

INVESTICIJE

- ◊ RRSPs/RRIFs
- ◊ Delnice
- ◊ Mutual Funds
- ◊ RESPs

POSOJILA

- ◊ Osebna
- ◊ Hipotečna
- ◊ Gradbena
- ◊ Line of credit

ZAVAROVANJE

- ◊ Za potovanje
- ◊ Hiše/Avtomobile
- ◊ Posojila
- ◊ Hranilne vloge

DRUGE USLUGE

- ◊ MasterCard
- ◊ Online Banking
- ◊ Menjava \$US
- ◊ Bančni avtomat (ATM)

Website: www.krek.ca